

«Е-ГРОМАДЯНИ», ЯК НОВІТНЯ СКЛАДОВА ДЕМОКРАТІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано одну із складових демократії, що полягає у формуванні «е-громадян», шляхи залучення їх до політичної діяльності та важливість почути кожного.

Ключові слова: е-демократія, канали комунікації, «е-громадяни», Інтернет.

Abstract

A one component of democracy is the formation of "e-citizens" by involving them in political activities and the importance of each hearing.

Keywords: e-democracy, channels of communication, «e-citizens», Internet.

Безпосередній зв'язок влади з громадою покращує процеси вироблення політики та законотворення завдяки використанню колективного суспільного досвіду, знань і вмінь. І покращення буде лише тоді, коли політики будуть не лише ділитись своїми ідеями, а і використовувати і узагальнювати почуте. Ефективність е-демократії залежить насамперед не від технологічного чи інфраструктурного чинників. Головною умовою результативності є участь громадян, їх бажання взяти участь в управлінні для вирішення місцевих, регіонарних та загальнонаціональних проблем. Ось чому постає питання в тому, щоб сказанного було достатньо і сказаного, в першу чергу, від багатьох.

Відповідно до «Концепції розвитку електронного урядування в Україні», е-демократія – це «форма організації суспільства, за якої громадяни та бізнес залучаються до процесу державного управління та державотворення, а також до місцевого самоуправління за допомогою інформаційних і комунікаційних технологій». З цього випливає, що потрібно «залучити» людей з різних верств населення, з різних вікових груп, різного роду занять.

Піппа Норіс (англо-американський політолог, професор порівняльної політології) пояснює, що оптимістичні прогнози про виникнення нової ери безпосередньої демократії, посиленої інформаційно-комунікаційними технологіями «попри свою привабливість... є неможливими на практиці, як тільки ми розуміємо, хто залучається до е-політики». Тому нові інформаційні технології можуть посилити активність тих, хто вже активний, оминаючи малозацікавлених чи байдужих, тим самим поглиблюючи соціальне розмежування. Схожі думки висловлює і Рег Алкок: «нові ІКТ слугуватимуть лише посиленню чинних демократичних інститутів, але не змінять в разючий спосіб організацію процесу прийняття нормативних рішень в інституціях державного сектору».[1]

У кібер-просторі може відбуватись по-справжньому глобальна дискусія. Ті, хто роками страждав від примусового мовчання, повинні бути запрошені до глобального діалогу як рівні; ті, хто вирости самовпевненими і зосередженими на собі, повинні навчитися слухати інших. Громадяни з обмеженими можливостями, літні люди, ті, хто почувається невпевнено, маючи справу з інформаційними технологіями, повинні заявити про себе в он-лайновому режимі.

На мою думку, потрібно забезпечити, щоб перешкодою до створення великої кількості «електронних громадян» не стали: доступ до Інтернету (відсутність доступу у більше 50% громадян), відсутність інформації та знань про суть та можливості «е-демократії» (майже у 80% користувачів Інтернет), брак використання урядом взаємодії на основі соціальних мереж (віддають перевагу 76% користувачів Інтернет),[2] обмеження можливостей щодо участі у осіб похилого віку, сільських мешканців, громадян із низьким рівнем освіти.

Тому що так втрачається голос у вирішенні значимого фінансового питання доктора наук, який написав десяток монографій з цього питання; втрачається голос великого бізнесмена, котрий вклав

великі кошти в проект, що безпосередньо залежить від прийнятого рішення; так втрачається голос фермера, який безпосередньо зацікавлений в політиці сільського господарства; голоси пенсіонерів, які мають неоціненний життєвий досвід, якого точно немає у, наприклад, студентів. Запровадження е-декларації вимагає, як уже згадувалось, безпосередніх учасників, зацікавлених у змінах.

Висновок

Немає сенсу використовувати новітні канали комунікації для того, щоб почути голоси тих, хто традиційно бере участь у процесі консультацій. Головна мета е-демократії – це створення можливостей бути почутим для тих, хто зазвичай не бере участі у процесах вироблення політики. Повномасштабна демократія означає запрошення до участі суспільства в цілому, а не лише її окремих маленьких островків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Електронна демократія: навч. посіб. / Н. В. Грицяк, С. Г. Соловійов; за аг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Н. В. Грицяк. – К.: НАДУ, 2015 – 66с.
2. Панцир С., Когут А. Е-демократія в Україні: рекомендації щодо впровадження політики та забезпечення її результативності / Панцир С., Когут А. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://euinfocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/28784.pdf>

Кожовий Вадим Вячеславович – студент групи 1Ім-13б, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: koshovuyvadik@meta.ua

Науковий керівник: **Корнієнко Валерій Олександрович** – кандидат історичних наук, доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри суспільно-політичних наук, академік Української Академії політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Koshovyi Vadym V. - student group 1Im-13b, Faculty of Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: koshovuyvadik@meta.ua

Supervisor: **Valery Kornienko** - Ph.D., Doctor of Political Sciences, professor, head of social and political sciences, academician of the Ukrainian Academy of Political Science, the city of Vinnitsa.